

SAKRAMENTY - BIERZMOWANIE

388. Bierzmowanie jest żywą pamiątką wylania Ducha Świętego na Kościół w dniu Pięćdziesiątnicy. Odtąd apostołowie i ich następcy kładli ręce na ochrzczonych w imię Pana Jezusa, dla otrzymania Ducha Świętego (Dz 8,14-17). Ten sakrament ubogaca ochrzczonych siedmiorakimi darami Ducha Świętego, pełniej jednoczy ich z Chrystusem i Kościołem, zobowiązuje do apostołowania słowem i czynem w świecie oraz do aktywnego zaangażowania w życie wspólnoty Kościoła (por. KK 11; kan. 879; KKK 1285).

389. Przygotowanie młodzieży do sakramentu bierzmowania winno przebiegać w sposób określony we *Wskazaniach Konferencji Episkopatu Polski dotyczących przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania* z 13-14.03.2017 oraz w *Instrukcji Biskupa Siedleckiego o przygotowaniu młodzieży do sakramentu bierzmowania (Aneks nr 7)*. Ochrczone osoby dorosłe pragnące przyjąć ten sakrament, celem odbycia stosownego przygotowania winny zgłosić się - za pośrednictwem swego proboszcza - do Diecezjalnego Centrum Formacji Katechumenalnej w Siedlcach. Ich przygotowanie będzie przebiegało w sposób bardziej zindywidualizowany, częściowo we własnej parafii, a częściowo we wspomnianym Centrum.

390. Do sakramentu bierzmowania może być dopuszczona wyłącznie osoba ochrzczona, która wyraża wolę jego przyjęcia, uczestniczy czynnie w życiu Kościoła i przeszła odpowiednie przygotowanie w parafii. W przypadku młodzieży dodatkowym warunkiem jest regularne uczestnictwo w katechizacji szkolnej, a przygotowanie odbywa się zwykle w trakcie VII i VIII klasy szkoły podstawowej, w parafii zamieszkania kandydatów.

391. Spotkania formacyjne (lub przynajmniej ich część) powinny odbywać się w małych grupach (do 12 osób) i być prowadzone przez duchownych, przy wsparciu osób konsekrowanych, katechetów oraz świeckich animatorów z ruchów i stowarzyszeń kościelnych. Należy zadbać o odpowiednie przygotowanie osób świeckich, które mogłyby zaangażować się w formację kandydatów.

Moderatorzy spotkań formacyjnych winni też otwierać kandydatów do bierzmowania na życie wspólnoty parafialnej, stwarzając okazje do udziału w spotkaniach zespołu liturgicznego, grupy modlitewnej, apostołskiej, wspierającej misję, bądź charytatywnej, zwłaszcza niosącej pomoc chorym.

392. Kandydaci do bierzmowania, dla zaznaczenia ścisłego związku tego sakramentu z chrztem, zachowują imię chrzcielne. Wybór nowego imienia może mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy imię chrzcielne nie jest związane z patronem chrześcijańskim lub przemawiają za tym inne ważne racje (2 PSP s. 209).

393. W nawiązaniu do słów św. Pawła, że tam „gdzie jest Duch Pański, tam wolność” (2 Kor 3, 17), kandydatów do bierzmowania należy zachęcić, aby przy okazji przyjęcia tego sakramentu potwierdzili swoje zobowiązanie abstynenckie dotyczące rezygnacji ze spożywania napojów alkoholowych i palenia tytoniu do uzyskania pełnoletności oraz nieużywania narkotyków i środków odurzających przez całe życie.

394. Świadkiem bierzmowania powinien być rodzic chrzestny (KKK 1311). Tam, gdzie nie jest to możliwe, może nim być osoba, która przyjęła wszystkie sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego, ukończyła 16 rok życia oraz jest wierzącym i praktykującym katolikiem. Świadek ma spełniać te same warunki, co chrzestny (kan. 874; 893). Osoba wybrana na świadka spoza parafii kandydata do bierzmowania powinna posiadać stosowne zaświadczenie od proboszcza własnej parafii.

395. Ostatni etap przygotowania ma charakter duchowy i polega na udziale kandydatów do bierzmowania w katechezach formacyjnych, celebracjach liturgicznych, a także w dniu skupienia w sanktuarium bł. Męczenników Podlaskich w Pratulinie. Oprócz samych kandydatów, przygotowanie do bierzmowania winno objąć także ich rodziców (2 PSP s. 208). Należy skierować do nich zaproszenie na cykl czterech katechez i pomóc w autentycznym przeżyciu obecności i działania Ducha Świętego w Kościele i w poszczególnych wiernych. Bezpośrednio przed uroczystością, kandydatów do bierzmowania, ich rodziców i świadków, trzeba zaprosić do uczestnictwa w nowennie do Ducha Świętego i w nabożeństwie pokutnym, połączonym ze spowiedzią.

396. Proboszczowie parafii, w których trwa przygotowanie do bierzmowania, powinni w odpowiednim czasie ustalić z biskupem termin i inne ważne sprawy związane z przebiegiem uroczystości. Są też obowiązani zadbać, aby uroczystość miała charakter świąteczny, a bierzmowani, ich rodzice i świadkowie spełniali właściwe im funkcje liturgiczne (wykonywali czytania mszalne, śpiew międzylekcyjny, modlitwę wiernych i przynieśli dary ofiarne). Winni również

zwrócić uwagę, aby osoby przystępujące do bierzmowania miały godny, ale jednocześnie skromny strój.

397. Bierzmowania należy udzielać wiernym zgodnie z księgą liturgiczną *Obrzędy sakramentu bierzmowania dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*. Podczas obrzędu udzielenia tego sakramentu zaleca się zachowanie ciszy. Jeśli jednak liczba przystępujących do sakramentu bierzmowania jest znaczna i obrzęd się przedłuży, można w odpowiednim czasie wykonać cichy utwór muzyczny.

398. Należy stosować różne formy upamiętnienia uroczystości bierzmowania, np. poprzez przygotowanie i przekazanie pamiątek religijnych (krzyża, Pisma świętego, modlitewnika itp.). Najbardziej jednak pożądanym upamiętnieniem i zarazem owocem przyjętego sakramentu będzie włączenie się młodzieży bierzmowanej w stałą formację duchową. Ponadto po uroczystości należy wszystkich (bierzmowanych, rodziców i świadków) zaprosić do udziału w pielgrzymce dziękczynnej do sanktuarium diecezjalnego, bądź przynajmniej w nabożeństwie dziękczynnym w kościele parafialnym.